

14.3.2012

B7-0158/2012 }
B7-0159/2012 }
B7-0161/2012 }
B7-0163/2012 }
B7-0165/2012 }
B7-0169/2012 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

Verts/ALE (B7-0158/2012)
EFD (B7-0159/2012)
S&D (B7-0161/2012)
PPE (B7-0163/2012)
ECR (B7-0165/2012)
ALDE (B7-0169/2012)

w sprawie handlu ludźmi na Synaju, w szczególności w sprawie przypadku Solomona W.

Mario Mauro, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Roberta Angelilli, Bernd Posselt, Filip Kaczmarek, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Elena Băsescu, Eija-Riitta Korhola, Sari Essayah, Zuzana Roithová, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Giovanni La Via, Franck Proust, Bogusław Sonik, Edit Bauer

w imieniu grupy PPE

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Richard Howitt, Saïd El Khadraoui, María Muñoz De Urquiza, Rovana Plumb, Kristian Vigenin

w imieniu grupy S&D

RC\895998PL.doc

PE483.210v01-00 }
PE483.211v01-00 }
PE483.213v01-00 }
PE483.215v01-00 }
PE486.704v01-00 }
PE486.708v01-00 } RC1

Marietje Schaake, Ramon Tremosa i Balcells, Louis Michel, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Charles Goerens, Robert Rochefort, Graham Watson, Marielle de Sarnez, Sarah Ludford, Leonidas Donskis, Nicolò Rinaldi, Kristiina Ojuland, Izaskun Bilbao Barandica, Sonia Alfano

w imieniu grupy ALDE

Judith Sargentini, Rui Tavares, Jean Lambert, Barbara Lochbihler

w imieniu grupy Verts/ALE

Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ryszard Antoni Legutko,

Tomasz Piotr Poreba, Ryszard Czarnecki

w imieniu grupy ECR

Fiorello Provera

w imieniu grupy EFD

RC\895998PL.doc

PE483.210v01-00 }

PE483.211v01-00 }

PE483.213v01-00 }

PE483.215v01-00 }

PE486.704v01-00 }

PE486.708v01-00 } RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie handlu ludźmi na Synaju, w szczególności w sprawie przypadku Solomona W.

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie erytrejskich uchodźców przetrzymywanych w charakterze zakładników na Synaju,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r., zwłaszcza jej art. 3 („Każdy człowiek ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa swej osoby.”), art. 4, zakazujący handlu niewolnikami w jakiegokolwiek postaci, oraz art. 5,
 - uwzględniając art. 3 Europejskiej konwencji praw człowieka z 1950 r.,
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 3, 4, 5 i 6,
 - uwzględniając pierwszą konferencję Eurośródziemnomorskiej Sieci ds. Praw Człowieka w Kairze w dniach 26–27 stycznia 2006 r.,
 - uwzględniając Protokół z 2000 r. o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół z Palermo), zwłaszcza jego art. 6 i 9,
 - uwzględniając deklarację brukselską w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania go, przyjętą w dniu 20 września 2002 r.,
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy z 2005 r. w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi,
 - uwzględniając art. 2, art. 6 ust. 1, art. 7 i art. 17 („Każdy człowiek ma prawo do ochrony prawnej przeciwko takiej ingerencji lub uwłaczaniu.”) Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
 - uwzględniając konwencję ONZ z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Catherine Ashton, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, z dnia 21 września 2010 r. w sprawie więźniów politycznych w Erytrei,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że na Synaju każdego roku dochodzi do śmierci i zaginięć tysięcy osób ubiegających się o azyl i imigrantów, a inne osoby, w tym wiele kobiet i dzieci, są

RC\895998PL.doc

PE483.210v01-00 }
PE483.211v01-00 }
PE483.213v01-00 }
PE483.215v01-00 }
PE486.704v01-00 }
PE486.708v01-00 } RC1

uprowadzane i przetrzymywane jako zakładnicy przez handlarzy ludźmi chcących uzyskać za nich okup; mając na uwadze, że ofiary handlarzy ludźmi są maltretowane w najbardziej nieludzki sposób oraz poddawane systematycznej przemocy i torturom, gwałtom i wykorzystywaniu seksualnemu, a także wykonują pracę przymusową;

- B. mając na uwadze, że w grudniu 2011 r. handlarze ludźmi z plemienia Raszaida uprowadzili grupę osób z okolic prowadzonego przez ONZ obozu dla uchodźców; mając na uwadze, że 27 z tych osób, w tym cztery dziewczęta i kobieta z małym dzieckiem, pochodziło z Erytrei oraz że osoby te zostały przewiezione do Rafah w Sinai Mahadya w Egipcie;
- C. mając na uwadze, że w grupie tej w szczególności kobiety były bite i maltretowane oraz że część z tych osób zamordowano, a ich ciała porzucono na pustyni, zaś z rąk porywaczy zdołał uciec jedynie Solomon, 25-letni Erytrejczyk;
- D. mając na uwadze, że Solomona oszczędzono po to, aby przynosił wodę dla 125 innych osób z Erytrei, Sudanu i Etiopii, które były więzione w domach i stodołach w miejscowości Al Mahdya, oraz że wie on dokładnie, gdzie więźniowie są przetrzymywani, był też świadkiem morderstw, tortur i gwałtów;
- E. mając na uwadze, że młody Erytrejczyk wyjawiał, iż jeden ze strażników pokazał mu plastikowy worek zawierający organy uchodźcy, który nie zapłacił okupu;
- F. mając na uwadze, że Solomon jest w niebezpieczeństwie, gdyż handlarze organami ludzkimi ścigają go i wyznaczyli cenę 50 000 USD za jego głowę, zaś obecnie chronią go salaficki Beduini Szejka Mohameda;
- G. mając na uwadze, że każdego miesiąca średnio 2 000 osób dostaje się na terytorium Izraela przez Synaj, z czego wielu z pomocą przemytników, którzy stworzyli rozległą sieć na tym obszarze; mając na uwadze, że według szacunków rządu Izraela w 2005 r. na terytorium Izraela nielegalnie przez Synaj dostało się około 50 000 Afrykańczyków;
- H. mając na uwadze, że policja zatrzymała setki nielegalnych migrantów, głównie z Erytrei, Etiopii i Sudanu, i przetrzymuje ich w aresztach i więzieniach na Synaju i w Górnym Egipcie bez możliwości kontaktu z Urzędem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców, w ten sposób pozbawiając ich prawa do złożenia wniosku o azyl;
- I. mając na uwadze, że według organizacji obrońców praw człowieka osoby, które nie zdołają zapłacić za swoje uwolnienie, są zabijane, a ich organy są pobierane i sprzedawane; mając na uwadze doniesienia o masowych grobach zamordowanych uchodźców;
- J. mając na uwadze, że UE wielokrotnie zwracała się do Egiptu i Izraela o rozwijanie i poprawę jakości pomocy i ochrony oferowanej osobom ubiegającym się o azyl i uchodźcom przebywającym na ich terytoriach lub przejeżdżającym przez nie;
- K. mając na uwadze, że w Protokole o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel

RC\895998PL.doc

PE483.210v01-00 }
PE483.211v01-00 }
PE483.213v01-00 }
PE483.215v01-00 }
PE486.704v01-00 }
PE486.708v01-00 } RC1

ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi „handel ludźmi” zdefiniowano jako „rekrutowanie, transportowanie, przesyłanie, ukrywanie lub przejmowanie osób przy zastosowaniu gróźb, siły lub innych form przymusu, uprowadzenie, oszustwo, podstęp, nadużycie władzy lub podległości lub dokonywanie bądź otrzymywanie płatności lub korzyści, by osiągnąć zgodę osoby sprawującej kontrolę nad inną osobą w celu wykorzystywania danej osoby”;

- L. mając na uwadze, że handel ludźmi jest niezwykle lukratywną gałęzią przestępczości zorganizowanej;
1. apeluje do władz Egiptu o szybką interwencję w celu zapewnienia Solomonowi skutecznej ochrony życia, gdyż handlarze organami ludzkimi ścigają go i wyznaczili za jego głowę cenę 50 000 USD, ponieważ wie on dokładnie, gdzie przetrzymywane są uwięzione osoby;
 2. wzywa władze Egiptu, aby chroniły Solomona jako ofiarę handlu ludźmi, a także aby chroniły wszystkie ofiary handlu ludźmi, zwłaszcza kobiety i dzieci, przed ponownym znalezieniem się w takiej sytuacji;
 3. apeluje do władz egipskich, aby przeprowadziły śledztwo w tej sprawie z zastosowaniem krajowych i międzynarodowych przepisów dotyczących tego rodzaju zorganizowanej przestępczości polegającej na handlu ludźmi, zważywszy, że doszło do licznych morderstw, tortur i gwałtów, kobiety były bite i maltretowane, a część z osób zamordowano, porzucając ich ciała na pustyni;
 4. apeluje do władz egipskich o podjęcie szybkiej interwencji, by ratować uchodźców, oraz o przyjęcie odpowiednich środków z myślą o aresztowaniu i postawieniu przed sądem członków grup zajmujących się handlem ludźmi;
 5. wzywa władze Egiptu, aby w pełni wdrożyły w prawodawstwie krajowym zasady konwencji, których Egipt jest stroną, tj. Konwencji ONZ dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. (i protokołu opcjonalnego do tej konwencji z 1967 r.), Konwencji Organizacji Jedności Afrykańskiej z 1969 r. regulującej szczegółowe aspekty problemów związanych z uchodźcami w Afryce oraz Międzynarodowej konwencji w sprawie ochrony pracowników migrujących i członków ich rodzin, którą ratyfikowano w 1993 r. i która weszła w życie w 2003 r.;
 6. apeluje do władz Egiptu, aby przyjęły wszelkie środki niezbędne, by położyć kres torturom, wymuszeniom oraz handlowi ludźmi, którego ofiarą padają erytrejscy uchodźcy i inni uchodźcy w kraju, oraz aby ścigały osoby łamiące należne uchodźcom prawa człowieka i praktykujące jakiegokolwiek formy niewolnictwa, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji kobiet i dzieci;
 7. z zadowoleniem przyjmuje działania egipskich i izraelskich organizacji obrońców praw człowieka, które zapewniają pomoc i opiekę medyczną ofiarom handlu ludźmi na Synaju, oraz apeluje do społeczności międzynarodowej i UE o wspieranie ich pracy;
 8. przyznaje, że przebywający na Synaju migranci o nieuregulowanym statusie stanowią

RC\895998PL.doc

PE483.210v01-00 }
PE483.211v01-00 }
PE483.213v01-00 }
PE483.215v01-00 }
PE486.704v01-00 }
PE486.708v01-00 } RC1

zagrożenie dla bezpieczeństwa Egiptu i Izraela; apeluje jednak ponownie do egipskich i izraelskich sił bezpieczeństwa o unikanie stosowania śmiertelnej broni przeciw nielegalnym migrantom;

9. podkreśla odpowiedzialność władz egipskich i izraelskich za położenie kresu działalności handlarzy ludźmi na Synaju, a także za ochronę ofiar; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki rządów Egiptu i Izraela w tym zakresie; wzywa jednak do udzielania większej pomocy i wsparcia ofiarom, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet i dzieci;
10. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Egiptu w zakresie walki z handlem ludźmi, zwłaszcza utworzenie w 2007 r. krajowego komitetu koordynacyjnego ds. przeciwdziałania i zapobiegania handlowi ludźmi, oraz wzywa władze egipskie do wdrożenia ustawy przeciw handlowi ludźmi z 2010 r. i do przyjęcia takich środków jak kampanie badawcze, informacyjne i medialne oraz inicjatywy społeczno-ekonomiczne mające na celu zapobieganie i przeciwdziałanie handlowi ludźmi;
11. zachęca Egipt, Izrael i społeczność międzynarodową do kontynuowania i dalszej intensyfikacji walki z przemytem osób i handlem ludźmi na Synaju;
12. wzywa do umożliwienia agencjom ONZ i organizacjom obrońców praw człowieka pełnego dostępu do obszarów na Synaju, na których dochodzi do przemytu ludzi i do handlu ludźmi;
13. wzywa wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisję do nadania tej sprawie wysokiego priorytetu w programie dialogu politycznego z Egiptem oraz do zaapelowania do rządu Egiptu o walkę z handlem ludźmi i o wypełnianie obowiązków wynikających z międzynarodowych konwencji dotyczących uchodźców, z myślą o wspieraniu międzynarodowej współpracy w dziedzinie przeciwdziałania handlowi ludźmi;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Komisji, a także Radzie i Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządów Egiptu i Izraela, parlamentowi Egiptu i Knesetowi, sekretarzowi generalnemu ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ.